

विनायकास्ततः पञ्च विन्ध्याय ततो व्रजेत् ।
 ततो मीनं विन्द्याय मन्त्रमेवसुरीरयेत् ।
 अन्तर्गृहस्य यात्रेयं यथावद्व्यक्तया कृता ।
 न्यूनान्तरिक्षया भूमिः पीयतामनया विभुः ।
 इति मन्त्रं समुच्चार्य चण्डं वै सुक्लिमकषे ।
 विभ्राम्य यायाद्भवन् निव्यापः पुण्यवाहरः ॥७॥
 संप्राप्य वासरं विष्णोर्विष्णुतीर्थेषु सर्वतः ।
 कार्या यात्रा प्रयत्नेन महापुण्यसन्दहये ।
 नवत्यां पञ्चदश्यां च कुलक्षमं समर्चयेत् ।
 दुःखद्वन्द्विप्राचले न भवेदस्य पूजनात् ।
 श्रुत्वा पूर्वमिमा यात्राः कर्मयाज्ञीर्धवाचिभिः ।
 पर्वस्यपि विशेषेण कार्या यात्राश्च सर्वतः ।
 न वन्द्यं दिवसं कुर्यात् विना यात्रां क्वचित् कृती ।
 यात्रादयं प्रयत्नेन कर्मेषु प्रतिवासरम् ।
 आदौ खर्गेतरङ्गिण्यास्ततो विभेश्चतुर्भुवम् ।
 यस्य इत्यर्धं दिनं जातं काश्यां निवसतः सतः ।
 निराशाः पितरस्तस्य तस्मिन्नेव दिनेऽभवन् ।
 स दृष्टः कालसर्पेण स दृष्टो न्यूनना स्फुटम् ।
 स सुदक्षत्र दिवसे विभेश्चो यत्र नेचितः ।
 सर्वतीर्थेषु सखी स सर्वयात्रां अधात् स च ।
 मन्त्रिकस्यांशु यः स्नातो यो विभेश्चं निरेचत ।
 सर्वं सर्वं पुनः सर्वं सर्वं पुनः पुनः ।
 दृष्टो विभेश्चरो निजं ज्ञातया मन्त्रिकर्षिका ।
 याश्च उवाच ।
 स्रत स्कान्दमिमं श्रुत्वा काशीमाहात्म्यमुत्तमम् ।
 नरो न निरयं याति ज्ञत्वाप्यसहस्रकम् ॥”
 इति काशीखण्डे १०० अध्यायः ।
 वाराहसेयः, त्रि, (वाराहली + “नटादिभ्यो ङकः” ४।२.६७। इति ङकः ।) वाराहलीजातः ।
 वाराहसो श्रद्धात् ख्यप्रत्ययेन निव्यक्तः ।
 वाराहसं, स्त्री, (वारां व्यासन्म् ।) जलाधारः ।
 तन्वर्थायः । वाःसदन्म् २ । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ।
 वाराहः, पुं, महापिण्डीतकडचः । इति राज-
 निघण्टुः । वराह इव (वराह + स्वार्थे ञच् ।)
 वाराहः । (कण्ठभेदः ।) यथा, भागवते । ३ ।
 २२ । ३७ ।
 “अयन्तु जघितः कश्यो द्वितीयस्यापि भारतः ।
 वाराह इति विष्णोर्वापनासीत् मूकरो
 हरिः ॥”
 वराहसेदमिति । वराह + तस्सेदमिच्छत् ।
 तस्मिन्निचि, त्रि । (यथा, महाभारते । १।७।२।
 “वाच्येन पायसेनेव मधुना मिश्रितेन च ।
 भस्मेर्द्धनेः प्रसेचेव मांसैर्वाराहचारिणैः ॥”
 स्त्री, तीर्थभेदः । यथा, महाभारते । १।२।१८ ।
 “नतो गच्छेत् धर्मज्ञः । वाराहं तीर्थस्तुतमम् ।
 विष्णुर्वाराहकृपेण पूर्वं यत्र स्मितीऽभवत् ॥”
 पुराणविशेषः । यथा, देवीभागवते । १।१।८ ।
 “चतुर्निष्प्रतिवाहसं वाराहं परमाहुतम् ॥”
 वाराहकर्ण, स्त्री, (वाराहकर्ण इव पञ्चमख्यस्याः ।
 वाराहकर्ण + ञच् । गौरादित्वात् ङीष् ।)
 अन्वगत्या । इति राजनिघण्टुः ।

वाराहपत्नी, स्त्री, (वाराहस्तुकर्ण इव पञ्च-
 मख्यस्याः । ञच् । गौरादित्वात् ङीष् ।)
 अन्वगत्या । इति राजनिघण्टुः ।
 वाराहाङ्गी, स्त्री, (वाराहमिवाङ्गमस्याः । ङीष् ।)
 इन्तीदृष्टः । इति भावप्रकाशः ।
 वाराही, स्त्री, (वाराह + ङीष् ।) ब्रह्माख्या-
 द्दष्टमाहकान्तर्गतमाहकाविशेषः । यथा,—
 “वराहरूपधारी च वराहोपम उच्यते ।
 वाराहजननी चाप्य वाराही वरवाहना ॥”
 इति देवीपुराणे देवीनिरुक्ताध्यायः ४५ ।
 योगिनीविशेषः । यथा,—
 “दुर्गा चण्डेश्वरी चण्डी वाराही कार्तिकी
 तथा ।
 हरविद्या तथा काली इन्द्राणी वैष्णवी तथा ।
 भद्रकाली विशालाक्षी भैरवी कामरूपिणी ।
 एताः सर्वाश्च योगिन्यो भृङ्गारैः स्नापयन्तु ते ॥”
 तीर्थविशेषः । यथा,—
 “वाराही यमुना गङ्गा करतोया सरस्वती ।
 कावेरी चन्द्रभागा च सिन्धुभैरवसागराः ।
 पञ्चज्ञानविधानाय सान्निध्यमिह कल्पय ॥”
 इति दृष्टमन्त्रिकेश्वरपुराणोक्तदुर्गापूजापद्धतिः ।
 वराहदेवस्य शक्तिः । यथा,—
 “यत्र वाराहमनुक्तं रूपं या विधत्ते हरैः ।
 शक्तिः साध्यायसौ तत्र वाराही विधत्ते
 तनुम् ॥”
 इति चण्डी ।
 अपि च ।
 “वाराहरूपिणीं देवीं दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धराम् ।
 सुभद्रां सुप्रभां सुधां वाराहीं तां नमास्य हम् ॥”
 इति दृष्टमन्त्रिकेश्वरपुराणोक्तदुर्गापूजापद्धतिः ।
 वराहज्ञाना । चामाजु इति ख्यातः । तत्-
 पन्थायः । विष्णुकसेनप्रिया २ दृष्टिः १ वदरा
 ४ । इत्यमरः । गृष्टिः ५ । इति भरतः । मूकरी
 ६ क्रोडकन्या ७ विष्णुकसेनकान्ता ८ वराही ९
 कौमारी १० त्रिनेत्रा ११ ब्रह्मपुत्री १२ क्रोडि
 १३ कन्या १४ गृष्टिका १५ माधवेशा १६
 मूकरकन्दः १७ क्रोडः १८ वनवासी १९ कुष्ठ-
 नाशनः २० बल्यः २१ अन्तः २२ महावीर्यः
 २३ महावीर्यम् २४ शम्बरकन्दः २५ वराह-
 कन्दः २६ वीरः २७ त्राणीकन्दः २८ सुककन्दः
 २९ इन्द्रिदः ३० आधिहना ३१ अख्य गुणाः ।
 तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । विषपित्तकफकुष्ठप्रमेह-
 क्रिमिनाशित्वम् । दृष्यत्वम् । बल्यत्वम् । रसा-
 यत्नत्वम् । इति राजनिघण्टुः । अन्यत्र ।
 “वाराहीकन्द एवाग्नौ चर्मकाराणुकी मतः ।
 अग्नौ स भवेद्देशे वाराह इव लोमवान् ॥”
 इति भावप्रकाशः ।
 ग्रामापत्नी । इति राजनिघण्टुः । मेदिनीमते
 पञ्चमीयवकारादिरयं शब्दः ।
 वारि, स्त्री, (वारयति ढवामिति । ढ + षिच् +
 “विविपियजिनिजनिजसदिहनिवाशिवादिवा-
 रिभ्य ङम् ।” उवा० ४ । १२४ । इति ङम् ।)

जलम् । इत्यमरः । १ । १० । १ । (यथा,
 मभौ । ४ । १३ ।
 “न कुर्वीत ढया घेटां न वायंज्जलिना पिवेत् ।
 नोत्सृजे भक्षयेत् भक्ष्यान्न जातु स्यात् कृतूहली ॥”
 दिविष्टेये तस्य निविष्टविधौ यथा,—
 “इंशाने चापि पूर्वस्मिन् पश्चिमे च तयो-
 तरे ।
 शिविरस्य जलं भद्रमन्वजाशुभमेव च ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीलक्ष्मणखण्डके १० अध्यायः ।
 जलक्रीडायां वर्धनीयानि यथा,—
 “जलक्रीडौ सरःचोभचक्रहंसापसर्पणम् ।
 पद्मम्बानिपयोविन्दुद्वयागा भूवक्ष्युतिः ॥”
 इति कविकल्पलतायाम् १ खण्डे ३ कुसुमम् ।
 द्वीपेरम् । इति हेमचन्द्रः ।
 वारिः, स्त्री, (वारयतीति । वारि + ङम् ।)
 वाक् । सरस्वती । गणवन्धनी । इक्षितवन्ध-
 भूमिः । (यथा, रघौ । ५ । ४५ ।
 “संहारविशेषलघुक्रियेण
 हस्तेन तीराभितुलः सशब्दम् ।
 बभौ स भिन्दन् दृष्टतत्तारङ्गान्
 वायंमंलाभङ्ग इव प्रदलः ॥”
 वन्दः । कएदीति भावा । इति मेदिनीकार-
 हेमचन्द्रौ । (वरबीये, त्रि । यथा, वाजसनेय-
 र्वंहितायाम् । २१ । ११ ।
 “बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य एव मे देवेषु वसु वार्या-
 यत्यते ॥”
 “एषोऽधिर्ममंजं देवेषु वारि वरीतुं योम्यं
 वारि वरबीयं वसु धनमायस्यते ॥” इति तद्वायं
 मन्वीधरः ।)
 वारिकण्टकः, पुं, (वारिचः कण्टक इव ।) शङ्का-
 टकः । इति जटाधरः त्रिकाण्डशेषः ।
 वारिकर्षिका, स्त्री, (वारिष्णु कर्षा इव पना-
 यस्याः । गौरादित्वात् ङीष् । स्वार्थे कन् ।
 टाप् पूर्वसङ्घश्च ।) खम्बुनी । इति शब्द-
 रत्नावली । पाना इति भावा ।
 वारिकर्पूरः, पुं, (वारिष्णु कर्पूर इव ।) रजिश्र-
 मन्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 वारिकुञ्जः, पुं, (वारिष्णु कुञ्ज इव वक्रत्वात् ।)
 शङ्काटकः । इति शब्दरत्नावली ।
 वारिकुञ्जकः, पुं, (वारिकुञ्ज + स्वार्थे कन् ।)
 शङ्काटकः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 वारिक्रिमिः, पुं, (वारिचः क्रिमिः ।) चण्डीकाः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ।
 वारिचत्वरः, पुं, (वारिचि चत्वर इव ।)
 कुम्भिका । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 वारिचरः, पुं, (वारिष्णु चरतीति । चर + टः ।)
 मत्स्यः । इति धनञ्जयः । (यथा, भागवते ।
 ६ । ६ । २३ ।
 “यस्योद्यद्ब्रह्म जगतीं खनावं
 मधुर्यथावध्य ततार दुर्गम् ।
 स एव नन्वाद्भयाद्दुरन्तात्
 चाताश्रितान् वारिचरोऽपि नूनम् ॥”